

MATTHEÛS

8:14-17

Jezus geneest zieken en drijft demonen uit
in Kapernaüm.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/8-14-17

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' bediening vanuit Kapernaüm	4 min	3
2	Genezing van Petrus' schoonmoeder	6 min	4
3	Genezingen na afloop van de sabbat	3 min	7
4	Demonische bezetenheid toen en nu	9 min	9
5	Jesaja 53 en Jezus' genezingswerk	4 min	13
	Om verder te lezen		14

1

Jezus' bediening vanuit Kapernaüm

Laten we nu naar Mattheüs hoofdstuk 8 gaan en verdergaan met onze studie van het leven van Jezus. In Mattheüs hoofdstuk 8, vanaf vers 14, lezen we:

En Jezus kwam in het huis van Petrus en zag zijn schoonmoeder met koorts op bed liggen. En Hij raakte haar hand aan en de koorts verliet haar; en zij stond op en diende hen. Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren, opdat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen.

MATTHEÛS 8:14-17

Hier hebben we twee korte verhalen. Ze spelen zich allebei af in Kapernaüm. Kapernaüm was de plaats waar Jezus Zijn uitvalsbasis in Galilea vestigde. De bediening van Jezus kan grofweg worden verdeeld in drie perioden die misschien bijna even lang waren. Ze waren beslist niet precies even lang. Maar nadat Jezus gedoopt was, bracht Hij een jaar door waarin Hij betrekkelijk op de achtergrond bleef en niet bijzonder veel openbare bediening verrichtte. Nieuwtestamentische geleerden noemen dit soms het jaar van de onbekendheid, omdat er uit dat jaar maar een paar dingen zijn opgetekend die Jezus deed. De meeste daarvan waren niet het soort openbare gebeurtenissen dat Hij later verrichtte, toen Hij grote menigten trok.

Ongeveer het tweede jaar was een jaar van populariteit. Dat was grotendeels tijdens Zijn bediening in de streek Galilea. Galilea was de streek aan de noordkant van het land Israël. Judea lag aan de zuidkant, en daartussen lag het land Samaria. Galilea was de streek waar Jezus opgroeide. De stad Nazareth lag in Galilea, en natuurlijk lagen er nog veel andere steden in dat gebied.

Gedurende het grootste deel van het tweede jaar van Jezus' bediening, en waarschijnlijk langer dan een jaar, had Hij een zeer populaire bediening in die streek Galilea. Het lijkt erop dat de mensen aan de andere kant van het land, in Judea, Hem veel meer op afstand hielden. Daar bracht Hij minder tijd door. Maar van tijd tot tijd ging Hij daarheen voor de feesten. In het noorden, in Galilea, vond Hij gedurende lange tijd brede bijval. Daarom spelen zoveel bekende verhalen over Jezus' wonderen en prediking zich in die streek af.

Terwijl Jezus in Galilea was, wat naar het schijnt langer dan een jaar duurde, maakte Hij de stad Kapernaüm tot Zijn uitvalsbasis. Petrus had daar kennelijk een huis. Veel van de bekendere verhalen over Jezus' wonderen spelen zich zelfs in deze stad af. Hoewel Petrus en de andere apostelen alles wat zij hadden achterlieten om Jezus te volgen, betekende dat kennelijk niet dat zij hun huizen verkochten en dakloos waren, want Petrus heeft hier een huis. Hij stelde het aan Jezus beschikbaar als plaats voor bediening en onderdak. Het lijkt erop dat Petrus geregeld als gastheer optrad voor de discipelen en Jezus.

Naarmate de bediening in Galilea voortging, maakte Jezus dus soms rondreizen langs de verschillende dorpen van Galilea. Daarna kwam Hij terug naar Kapernaüm, waar Hij enige bediening verrichtte, uitrustte en soms probeerde aan de mensen te ontkomen.

2

Genezing van Petrus' schoonmoeder

Dit vindt plaats in Kapernaüm, hoewel Jezus Kapernaüm pas kort daarvoor tot Zijn woonplaats heeft gemaakt. Zijn reputatie begint daar dus nog maar net te groeien. Het Evangelie van Markus wekt zelfs de indruk dat Jezus op dit moment nog maar één of twee keer in Kapernaüm heeft gepredikt. Zijn reputatie begint daar dus nog maar nauwelijks. Maar Hij gaat het huis van Petrus binnen, en daar lezen we dat er een zieke vrouw in huis is. Ze heeft koorts en is kennelijk bedlegerig.

Van deze vrouw wordt gezegd dat ze de moeder van Petrus' vrouw is. Het is dus heel duidelijk dat Petrus een getrouwde man was. Hij had een vrouw, en zijn vrouw had een moeder. Je kunt geen schoonmoeder hebben, zoals Petrus die had, zonder te trouwen.

Ik weet dat veel mensen het liefst het hele trouwen zouden overslaan en er alleen een schoonmoeder aan zouden overhouden. Maar nee, je moet een vrouw hebben om een schoonmoeder te kunnen hebben.

We lezen in 1 Korinthe hoofdstuk 9 dat Petrus natuurlijk een vrouw had. Dat wordt niet alleen bevestigd in 1 Korinthe 9, maar ook in de passage die we hier in Mattheüs bekijken. De apostel Paulus zei in 1 Korinthe 9 over zichzelf en Barnabas, in vers 5:

Hebben wij niet het recht om een zuster als vrouw mee te nemen, zoals ook de andere apostelen, en de broers van de Heere, en Kefas?

1 KORINTHE 9:5

Met andere woorden, hij zegt dat Petrus op zijn reizen een vrouw meenam. Petrus was dus een getrouwde man.

Je zou kunnen zeggen: ‘Nou en? Dat is niets bijzonders. Mijn voorganger is ook getrouwd.’ Nou, jouw voorganger kan getrouwd zijn, maar als je rooms-katholiek bent, is jouw priester dat niet. De reden dat jouw priester niet getrouwd is, is dat de Rooms-Katholieke Kerk de traditie heeft dat priesters celibatair moeten leven. Dat wil zeggen dat ze niet getrouwd moeten zijn. Dat geldt natuurlijk voor de hele rooms-katholieke hiërarchie, helemaal tot aan de paus zelf.

Wat daar interessant aan is, is dat Petrus volgens de katholieke traditie de eerste paus was, terwijl de Katholieke Kerk leert dat pausen, bisschoppen en priesters allemaal ongehuwde mannen moeten zijn. Maar als Jezus Petrus uitkoos om de eerste paus te zijn, is het interessant dat Hij voor die positie een getrouwde man koos. Ik geloof natuurlijk niet dat Petrus de eerste paus was, maar het is interessant welke gevolgen dit op dit punt zou hebben voor de rooms-katholieke traditie. Het lijkt erop dat het hele idee van het celibaat van de geestelijkheid ernstig ter discussie komt te staan of in twijfel wordt getrokken door het feit dat Petrus, die heel duidelijk een van de meest uitgesproken evangeliserende apostelen van de vroege gemeente was, een getrouwde man was. Zoals Paulus in 1 Korinthe 9:5 zegt, waren alle apostelen getrouwde mannen, met uitzondering van Paulus en Barnabas. Paulus is natuurlijk een goed voorbeeld van een celibataire geestelijke, maar de overige apostelen zijn goede voorbeelden van getrouwde geestelijken.

Je kunt vanuit de Schrift niet als norm vaststellen dat mensen die fulltime in de bediening staan, ongehuwd moeten zijn. Wanneer Paulus in 1 Timotheüs hoofdstuk 3 de vereisten voor bisschoppen geeft, zegt hij zelfs:

een opziener moet de man van één vrouw zijn en zijn kinderen onder gezag en in gehoorzaamheid houden

1 TIMOTHEÛS 3:2,4

enzovoort. Dit is interessant, omdat de paus van Rome wordt beschouwd als de bisschop van Rome, terwijl de Bijbel zegt dat de bisschop de man van één vrouw moet zijn. Toch leert de Rooms-Katholieke Kerk dat de paus, de bisschoppen en de priesters niet getrouwd mogen zijn. Ze moeten celibatair zijn. Hier hebben we dus een geval waarin de tradities van mensen over dit onderwerp in strijd zijn met het Woord van God.

Hoe dan ook, dat is een zijpunt, maar wel een punt dat het vermelden waard is. Jezus was het huis van Petrus binnengegaan en zag zijn schoonmoeder met koorts ziek op bed liggen. Deze koorts was zo ernstig dat de vrouw niet kon opstaan om haar gasten te verzorgen, zoals ze kennelijk normaal gesproken zou doen als ze gezond was. Maar in vers 15 staat heel eenvoudig:

Jezus raakte haar hand aan, de koorts verdween, en ze stond op en bediende hen.

Alleen een aanraking van Jezus zorgde ervoor dat de koorts verdween, en toen ze genezen was, stond ze op. Wat deed ze? Ze diende Jezus en Zijn discipelen. Ze diende de gemeente. Dit is zonder twijfel het juiste om te doen voor iedereen die een aanraking van Jezus heeft ontvangen. Er zijn veel mensen die Jezus tijdens Zijn bediening genas, maar die geen volgelingen of dienaren van Hem werden. We weten dat Jezus in iedere stad heel, heel veel mensen genas. Toch waren er uiteindelijk niet zo bijzonder veel mensen die Hem werkelijk tot het einde volgden. Het lijkt er dus op dat veel mensen een aanraking van Jezus ontvingen en zelfs een wonder van Hem ontvingen. Ze werden tijdens Zijn bediening van ziekten genezen of er werden demonen uit hen geworpen, maar ze werden nooit Zijn dienaren of discipelen.

De schoonmoeder van Petrus was een positieve uitzondering. Zodra Jezus haar genas, stond ze uit dankbaarheid jegens Hem op. Ze zei niet: „Nou, ik zou eigenlijk wat moeten rusten, want ik moet hier echt nog van mijn ziekte herstellen.” Ze stond op en begon te dienen: ze diende de gemeente, Jezus en Zijn discipelen.

3

Genezingen na afloop van de sabbat

Dat was een van de eerste genezingen die Jezus hier in Kapernaüm verrichtte, en het nieuws daarover verspreidde zich. Het staat hier in Mattheüs niet vermeld, maar in het Evangelie van Markus wordt ons verteld dat Jezus eerder diezelfde dag, voordat Hij de schoonmoeder van Petrus genas, in de synagoge was geweest. Het was een sabbat en Hij had de demonen uit een man geworpen die was opgestaan en de samenkomst had verstoord. Jezus had de demonen eenvoudig toegesproken en gezegd:

Ga uit hem weg.

Zo werd de man bevrijd, en iedereen stond versteld van het gezag waarmee Jezus sprak.

Op één sabbat had Jezus in een openbare samenkomst demonen uit een man geworpen. Daarna had Hij in het huis van Petrus, in besloten kring, een vrouw genezen van een ziekte, van koorts. Daarom lezen we in de verzen die volgen dat iedereen die zieke vrienden of familieleden had, of vrienden of familieleden die door demonen bezeten waren, hen die avond naar Jezus bracht. In vers 16 staat:

Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren,

MATTHEÛS 8:16

Merk op dat er staat dat ze deze mensen bij Hem brachten toen de avond gekomen was. De reden daarvoor is dat er een traditie van de rabbijnen bestond volgens welke een arts op de sabbat niemand mocht genezen. De sabbat was een rustdag. Het moest een dag zijn waarop het gewone werk niet werd verricht. Toch heeft de Bijbel in het Oude Testament nooit echt nader bepaald hoeveel dingen er wel of niet op de sabbat mochten worden gedaan. Het was gewoon een eenvoudig gebod:

maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienaar, noch uw dienares, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is.

EXODUS 20:10

De rabbijnen van de Joden waren dus iets verder gegaan dan de Schrift en hadden een lijst opgesteld van dingen die op de sabbat wel en niet mochten worden gedaan. Een van de dingen die zij verboden, was dat een arts op de sabbat iemand genas, tenzij het om een levensbedreigende ziekte ging. Als het levensbedreigend was en de persoon zonder medische zorg waarschijnlijk de volgende dag zou sterven, mocht de arts hem in dat geval op de sabbat behandelen. Maar deze mensen hebben vrienden en familieleden die door demonen bezeten of ziek zijn. Ze willen dat Jezus naar hen toe komt, en het is de sabbat. Maar toen de zon onderging en de avond aanbrak, was de sabbat officieel voorbij. Daarom vonden ze het nu aanvaardbaar dat Jezus hun vrienden genas, en dus brachten ze hen. Er staat dat ze velen bij Hem brachten die door demonen bezeten waren.

4

Demonische bezetenheid toen en nu

Dat is interessant. Wanneer we de verslagen in de Evangeliën lezen, is het heel duidelijk dat bezetenheid door demonen een verschijnsel was dat bij de mensen algemeen bekend was. In de Evangeliën komen we zelfs vaak samenvattende uitspraken tegen waarin eenvoudigweg staat:

Jezus genas al hun zieken en dreef de demonen uit bij iedereen die bezeten was.

Dat is bedoeld als een samenvatting van wat Jezus deed tijdens een bepaalde rondreis door Galilea. Het klinkt alsof bezetenheid door demonen ongeveer even vaak voorkwam als ziekte, en alsof Jezus ongeveer even vaak mensen genas als dat Hij demonen uitdreef.

Dat klinkt ons misschien vreemd in de oren, omdat wij het verschijnsel van bezetenheid door demonen niet zo vaak tegenkomen, of het althans niet zo vaak herkennen. Ziekte herkennen we heel goed. Als iemand koorts heeft, als iemand overgeeft, als iemand diarree heeft, als iemand onder de pokken zit, als iemand overal striemen heeft, of wat dan ook, dan zijn er allerlei manieren om ziekte te herkennen. Maar ik weet niet of wij in onze moderne cultuur bezetenheid door demonen even snel herkennen.

Daar bestaan verschillende theorieën over. Er zijn beslist enkele gemeenten die het standpunt innemen dat bezetenheid door demonen slechts een verschijnsel uit de eerste eeuw was. Sinds de tijd van Christus en de apostelen zou bezetenheid door demonen eenvoudigweg niet meer voorkomen. Het is jammer dat sommige mensen dit standpunt innemen, want er staat geen woord in de Bijbel dat erop wijst dat dit waar is.

Het verschijnsel van bezetenheid door demonen komt in het Oude Testament niet erg duidelijk of erg vaak voor. Maar het lijkt er wel op dat er, toen Jezus verscheen, een grote uitbarsting van geestelijke strijd plaatsvond. Satan en het demonische rijk moeten werkelijk een grote aanval hebben ingezet, want overal waar Jezus kwam, waren er mensen die onder de macht van demonen stonden. Jezus had er natuurlijk nooit moeite mee hen uit te drijven. Maar niets in de Bijbel wijst erop dat dit verschijnsel van mensen die door demonen bezeten zijn op de een of andere manier eindigde nadat Jezus vertrokken was.

We weten zelfs dat het niet eindigde nadat Jezus vertrokken was. Wanneer we namelijk naar het boek Handelingen gaan, zien we dat de apostelen, nadat Jezus naar de hemel was gegaan, nog steeds met het verschijnsel van bezetenheid door demonen te maken kregen. Misschien wel het bekendste voorbeeld is Handelingen 16. Daar kwamen Paulus en Silas in de stad Filippi een meisje tegen dat door een demon bezeten was, en zij dreven een demon uit haar. We vinden dus nergens in de Schrift een punt waarop bezetenheid door demonen niet langer een werkelijkheid is.

Ik weet nog dat ik ben opgegroeid in een gemeente waar nooit over bezetenheid door demonen werd gesproken. Maar op een keer kwam een zendeling terug uit Afrika om verslag uit te brengen. Die sprak over het uitdrijven van demonen en over bezetenheid door demonen even vanzelfsprekend alsof hij het had over 's morgens opstaan en zich scheren. Ik weet nog dat ik als jongere naar dit verslag luisterde en besepte dat ik mijn Bijbel al eerder had gelezen en daarin verslagen over bezetenheid door demonen had gezien. Maar het was nooit bij me opgekomen dat we tegenwoordig nog steeds met hetzelfde verschijnsel te maken hadden. Toen ik deze verslagen uit het zendingsveld hoorde, werd het duidelijk dat er tegenwoordig natuurlijk mensen zijn die door demonen bezeten zijn.

Zelfs toen leerde ik niet erg veel over bezetenheid door demonen. De eerste keer dat ik een meisje ontmoette van wie ik wist dat ze door een demon bezeten was, was dat een heel zenuwslopende ervaring. Maar door de genade van God slaagden we erin de demon met succes uit haar te drijven. Ik jaag niet op demonen en ik kom niet erg vaak mensen tegen die door demonen bezeten zijn. Al moet ik wel bekennen dat ik, toen ik in Santa Cruz in Californië woonde, vaker mensen ontmoette die door demonen bezeten waren, of mensen van wie ik vond dat ze duidelijk door demonen bezeten waren, dan nu ik in Oregon woon.

Maar ik geloof nog steeds dat er overal mensen zijn die door demonen bezeten zijn. Ze zijn weleens bij onze samenkomsten opgedoken, enzovoort. En af en toe ben ik er door de Naam van Jezus in geslaagd de demonen uit te drijven, al is dat me minder vaak gelukt dan ik zulke mensen ben tegengekomen. Daarmee komen we op een ander zijspoor terecht: de vraag waarom ze niet altijd uitgaan. Het punt is echter dat je zult ontdekken dat bezetenheid door demonen een werkelijkheid is, als je weet waar je moet kijken en als je ogen voor deze dingen geopend zijn.

Zoals ik al zei, herkennen we ziekte gemakkelijker dan bezetenheid door demonen. Een van de redenen waarom we bezetenheid door demonen niet zo gemakkelijk herkennen als ziekte, is dat we in een cultuur leven die geneigd is voor elk verschijnsel een materialistisch antwoord of een materialistische verklaring te zoeken. Lichamelijke ziekte is bijna altijd terug te voeren op iets organisch. Ik zou niet moeten zeggen: bijna altijd, want sommige artsen denken dat een enorm percentage van de ziekten psychosomatisch is en geen organische oorzaak heeft. Maar een groot

percentage van de ziekten wordt beslist veroorzaakt door een aanwijsbare ziektekiem, een virus of een bacterie. De infectie enzovoort kan door de medische wetenschap op een materialistische manier worden geanalyseerd.

Maar hoe kun je met zulke middelen een geestelijk verschijnsel herkennen als bezetenheid door demonen, waarbij er daadwerkelijk een demon in iemand zit en die persoon beheerst? Ik durf wel te zeggen dat er tegenwoordig net zoveel mensen door demonen bezeten zijn als er ooit zijn geweest, maar wij stellen bij hen de verkeerde diagnose. Ik geloof dat er binnen de psychiatrie en de zogenaamde geestelijke gezondheidszorg een poging wordt gedaan om bezetenheid door demonen op een materialistische manier te behandelen. Mensen die alle symptomen van bezetenheid door demonen vertonen, worden vaak naar een arts, een psychiater of een psycholoog gebracht. Ze worden behandeld alsof ze een lichamelijke aandoening hebben. Heel vaak worden ze behandeld met medicijnen en andere middelen die hun geestelijke vermogens tot op zekere hoogte uitschakelen. Hun toestand krijgt een medische naam, zoals schizofrenie of manische depressiviteit, of een ander dergelijk etiket. Ik zeg niet dat iedereen die zo'n etiket krijgt door demonen bezeten is. Maar ik geloof ook niet dat iedereen die zo'n etiket krijgt, überhaupt een etiket zou moeten krijgen. Ik weet dat psychiaters bepaalde dingen heel snel van een etiket voorzien, terwijl ik niet denk dat ze dat etiket verdienen.

Ik wil echter wel zeggen dat wanneer iemand tegenwoordig een lichamelijke kwaal heeft, het doorgaans niet moeilijk is die met lichamelijke middelen vast te stellen. Maar wanneer iemand een gedragsstoornis heeft, is het niet zo gemakkelijk daar een lichamelijke diagnose voor te geven. Als iemand tegenwoordig de klassieke tekenen van bezetenheid door demonen vertoont, zal bij die persoon hoogstwaarschijnlijk schizofrenie of een andere psychiatrische aandoening worden vastgesteld. Die persoon zal in een psychiatrisch ziekenhuis worden behandeld en psychiatrische medicijnen krijgen. Daarom zal hij niet, zoals mensen in Bijbelse tijden, worden herkend als iemand die door demonen bezeten is.

Laat ik iets heel duidelijk maken voordat ik op dit punt verderga. Ik zeg niet dat iedereen in een psychiatrisch ziekenhuis door demonen bezeten is. Ik zeg niet dat iedereen die psychiatrische medicijnen krijgt door demonen bezeten is en dat er bij hem demonen moeten worden uitgedreven. Ik zeg niet dat iedere persoon bij wie psychiatrisch is vastgesteld dat hij geestelijk ziek is, door demonen bezeten is. Dat zeg

ik niet. Maar wat ik wel zeg, is dat degenen die in onze cultuur werkelijk door demonen bezeten zijn, vrijwel zeker zulke psychiatrische diagnoses zullen krijgen en zulke psychiatrische behandelingen zullen ondergaan. Daarom herkennen we bezetenheid door demonen niet zo gemakkelijk als men dat in Bijbelse tijden deed.

Het is interessant dat bezetenheid door demonen in de Bijbel heel zakelijk werd behandeld. Mensen brachten hun vrienden die door demonen bezeten waren en hun kinderen die door demonen bezeten waren, alsof ze er geen moeite mee hadden dat verschijnsel te herkennen. We lezen:

Jezus dreef de geesten, dus de demonen, uit met één woord.

Dat wil zeggen: Hij had het gezag om eenvoudig tegen hen te zeggen dat ze eruit moesten komen, en de demonen moesten Hem gehoorzamen. Ook genas Hij allen die ziek waren.

5

Jesaja 53 en Jezus' genezingswerk

In Mattheüs 8:17 staat dat dit gebeurde opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken was:

Hij heeft Zelf onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten gedragen.

Dit is een citaat uit Jesaja 53:4. Het is interessant dat veel mensen denken dat deze Schrifttekst gaat over iets wat Jezus tot stand bracht toen Hij werd gezeseld voordat Hij werd gekruisigd. Hij werd aan de geselpaal vastgebonden en kreeg 39 slagen met een zweep met negen riemen. Sommige mensen leren dat Jezus, toen dit Hem overkwam, onze genezing van ziekten verwierf. En dat Hij, toen Hij stierf, niet alleen onze zonden, maar ook onze ziekten met Zich meedroeg, en dat dit deel uitmaakt van de verzoening.

Er zijn veel mensen die leren dat er door de verzoening van Christus aan het kruis zowel voor ziekte als voor zonde betaald is. Ze leren dat we door geloof even gemakkelijk genezen kunnen worden als vergeving van zonden kunnen ontvangen, eenvoudig op grond van wat Hij voor ons aan het kruis heeft gedaan. Deze Schrifttekst in Jesaja 53:4 is een van de bewijsteksten daarvoor:

Voorwaar, onze ziekten heeft Híj op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wíj hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.

JESAJA 53:4

Soms wordt aangevoerd dat dit aan het kruis gebeurde, of in elk geval bij de geselpaal.

Mattheüs is het daar echter niet mee eens. Mattheüs zegt dat deze Schrifttekst in Kapernaüm werd vervuld, toen Jezus op die sabbatavond ziekten genas. Daarom leert deze Schrifttekst niets over wat Jezus aan het kruis of bij de geselpaal deed. Deze Schrifttekst was een voorzegging van Jesaja dat de Messias inderdaad ziekten zou genezen, dat Hij de last van ziekte zou wegnemen van de schouders van velen die ziek waren. Jezus deed dat hier in Kapernaüm en in veel andere gevallen tijdens Zijn bediening. Dat was de vervulling van die Schrifttekst.

Laten we niet de fout maken, die gemakkelijk te maken is, om te denken dat deze Schrifttekst gaat over een of andere rechtshandeling die Jezus aan het kruis tot stand bracht. De Bijbel leert wel dat er, toen Jezus aan het kruis stierf, een rechtshandeling plaatsvond en dat Hij de prijs voor onze zonden betaalde. Maar de Bijbel zegt niet dat Hij aan het kruis de prijs betaalde voor onze lichamelijke, organische ziekten. Dit vers gaat daar niet over. Het gaat over Jezus' actieve genezingsbediening.

Geloof ik vandaag de dag in genezing? Absoluut. Ik geloof dat Jezus, Die genas toen Hij door Galilea trok, ook vandaag geneest, en dat Hij nog steeds demonen uitdrijft en ziekten geneest. Maar ik geloof niet, zoals sommigen, dat Hij genezing op dezelfde wijze heeft verworven als de vergeving van zonden. Als Hij dat wel had gedaan, zou dat betekenen dat wij allemaal even gemakkelijk genezen zouden kunnen worden als vergeving van zonden zouden kunnen ontvangen, en door hetzelfde middel: door

geloof. Het zou er ook op wijzen dat, als wij niet door dit middel genezen kunnen worden, onze zonden misschien evenmin vergeven zijn. Dit is naar mijn mening een gevaarlijke leer, en ik geloof niet dat die bijbels is.

Ook Mattheüs geloofde volgens mij niet in die leer. Hij geloofde dat Jezus, toen Hij in Galilea de zieken genas, de Schriften vervulde die spreken over het dragen van onze ziekten en het op Zich nemen van onze zwakheden. We zullen verdergaan met onze studie van het leven van Christus.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 8:14-17
- 1 Korinthe 9:5
- 1 Timotheüs 3:2,4
- Mattheüs 8:16
- Exodus 20:10
- Jesaja 53:4

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.